

Kedves Olvasó!

Jelen kiadvány hiánypótló a magyar irodalom történetében. Nemcsak azért, mert tematizált, kortárs költeményeket tartalmaz, nemcsak azért, mert a legelementárisabb érzéseink egyikének, a szerelemnek különböző megnyilvánulási formáit mutatja be, hanem elsősorban azért, mert roma és nemroma költők szerelmes verseit tartalmazza: egymás mellett.

A szerelemnek, az a több helyt hangoztatott rendeltetése, hogy elmúljon, átalakuljon. A művészetnek pedig az, hogy a szerelmeseket eljegyezze az örökléttel. A tárgyak, a dolgok felmagasztosulnak: a Mont Blanc csúcsán a jég olyanná lesz, mint Vajda szíve; a Szajna-parti sugárút nyüzsgésében immár végérvényesen Adyt kutatjuk, és a Szinva-pataknak a csillogó kövei megmásíthatatlanul őrzik József Attila tekintetét. De benne van minden félrecsúszott nyakkendőnkben Juhász Gyula Annájának sziluettje is.

Mi, a kiadvány megálmodói, szerkesztői és alkotói bízunk benne, hogy jó száz év múlva az utókor hálásan gondol ránk. Hálás lesz, mert a nemcsak a szerelemnek, hanem a kultúrák egymás mellettségének is új értelmezési horizontjait nyújtja antológiánk.

Így válhat az eljövendő nemzedékek számára szimbólummá Balogh Zetás Péter üvegfa egy palackban, így lehet maradandóvá Marnó János narancssárga ablakfüggönye; és bizony, felidézhetik majd az utódok hétfő éjjelente Szálinger Balázs fényhozó hajótöröttjét az üllői úton, vagy épp Szentmártoni János kininkeserű emlékeit is...

Miként Ughy Szabina írja versében: „magyarul szeretni úgysis bonyolult”. Bízom benne, hogy mű és olvasó ennek ellenére megtalálja a közös szót!

Balogh Gyula
projektmenedzser

Szív. Piros. Dal. ♥ versantológia

versantológia